

Повиростали наші діти,
А ми й не встигли постаріти.
І тільки перша сивина
Нагадує, що вже весна
Давно-давно одголубіла
І літа сяючі вітрила
Ось-ось за обрії спливуть.
А поки що на всю можуть
Серпневе сонце палахкоче
І примиритися не хоче
Душа із думкою про те,
Що скоро літо одцвіте,
І осінь холодом повіє,
І лиця зморшками засіє,
І внуків нам народять діти,
І надійде пора старіти.
